

స్నేహితు డిభార్య

[గల్పిక]

“నేనుసినిమాకు పోతున్నాను” అన్నాడు మొగుడు.

‘ఈ సినిమా ఏమిటో నాకు తెలుసు!’ అనుకున్నది భార్య. “నేను కూడా రానా?” అన్నది.

“ఆ! మంచి సినిమా కాదు, నిద్రపట్టక పోతున్నాగాని.”

‘ఈ నిద్ర పట్టకపోవటమూ నాకు తెలుసు!’ అనుకున్నది భార్య.

ఇవాళ ఎనిమిదిన్నర పాసెంజరుకు ప్రసాదరావు బెజవాడ వెళ్ళాడు. ఇంటిదగ్గర నీలవేణి ఒంటరిగా ఉంటుంది. అయ్యగారు తొమ్మిదింటికే సినిమావంక పెట్టి వేంచేస్తున్నారు!

ఎట్లా చేస్తారో మగవాళ్ళింత దుర్మార్గం! తన స్నేహితుడి భార్యకదా?

వాళ్ళిద్దరికీ—తన భర్తకూ, నీలవేణికి,—ఏదోసంబంధం ఉండవచ్చునని ఇవాళ ఇదయమే తనకు అనుమానం పోవడమూ, ఆ అనుమానం కాస్తా ఇప్పుడే రుజువు కావడమూనూ!

నిజానికి తన భర్తకంటే ప్రసాదరావు ఎన్నోరెట్లు అందగాడు, అతనిమీద తనకు ఎన్నిసార్లు బుద్ధిపోలేదు! తను తూలిందా?

నీలవేణి—పేరు నాజూకేగాని—తనకంటే ఏవిధంగా అందకత్తె? తలుచు కున్నకొద్దీ మండిపోతున్నది!... ఈ పాటికి తన భర్త ప్రసాదరావుగా రింటికి సగందూరంలో ఉంటాడు....

ఆమెచివాలున లేచింది. దీపం తగ్గించి, తలుపులన్నీ దగ్గరగా వేసిబయటికొచ్చింది. బయటి తలుపు గొల్లెం పెట్టి ప్రసాద రావుగా రింటి కేసి బయలుదేరింది.

ఆటే దూరం లేదు. అదే ప్రసాదరావుగారిల్లు. తనభర్త జాడ ఎక్కడా లేదు. రోడ్డు లాంతర్లున్నచోట తప్ప అంతా చీకటి. అంతా నిశ్శబ్దం. చలికాలం కావటంమూలాన రోడ్డు మీద ఒక్క పురుగులేదు, తొమ్మిదింటికే.

ఎదురుగాఎవరోవస్తున్నారు, ఆమెగుండెగుబుక్కు మన్నది. అమ్మా! ప్రసాదరావు! రైలుకు పోనే లేదు. ఇంటికి తిరిగి వస్తున్నాడు! వెళ్ళాం రహస్యం తెలిసిందో ఏమో!

అతన్ని లోపలికి వెళ్ళనివ్వరాదు. కొంప పోతుంది.

ఆమె నాలు గడుగులు ముందుకు నడిచి ప్రసాదరావును సమీపించింది.

ప్రసాదరావు నిర్ఘాంతపోయినాడు.

“ఏమమ్మా? ఎవరికోసం? ఎక్కడికి?” అన్నాడు అతను. తను నవ్వింది. ఇంకా నయం, నవ్వగలిగింది.

“మీకోసమే!” అంది తరువాత అతనేమనుకున్నాసరే!

“నాకోసమా? నా ప్రయాణం ఆగిపోయిం దని ఎట్లా తెలిసిందీ?”

“మీరు కూడా ప్రయాణమైనారని నాకు తెలీదు.”

“పోనివ్వండి. నాతో ఇప్పుడేం పని?”

“మీతో ఒక అరగంటసేపు రహస్యంగా మాట్లాడాలి.”

అతను నమ్మటంలేదు. “మా గొడ్లవాకాలో కూర్చుం నామా?”

తను సరే నన్నది.

అతను ఒక నులకమంచం వాల్చి “కూ-చోండి!” అన్నాడు.

తను కూచుని అతని చెయ్యిపట్టుకుని బలవంతా స
కూ-చోపెట్టింది. అతనికి అర్థమయింది.

“ఈ ఆలోచన ఎంతకాలం నుంచీ?” అన్నాడతను
దగ్గిరికిజరిగి.

“మనం చాలా తప్పు చేయబోతున్నాం. నాకు నీమీద
ఎంతకాలంనించో ఉంది. స్నేహితుడి భార్యవని చంపు
కున్నాను..... అదీకాక మా ఆవిడంటే నాకు చాలా
శౌరవం.”

“మీ ఆవిడ! అయ్యో రాత!!” అనుకుంది తను.

“ఈ వెధవ గొడ్లపాకా ఏమిటి? మనం మీ యింటికి
పోదాం?” అన్నాడతను.

“మాయెంటికా? వద్దు!”

“ఏం మీ ఆయన ఇంట్లో లేడుగా!”

ఆమె చివాలున లేచింది. ఇతనికంతా తెలుసు. తను
నిష్కారణంగా శీలం చెడగొట్టుకున్నది.

“ఎట్లా తెలుసు!” అన్నది వణుకుతున్న గొంతుతో.

“వాడు సినిమాకు వెళుతూ దారిలో నాక్కనిపించాడే!”

తను ఇక అక్కడ ఒక్కక్షణం ఉండలేదు. పరిగెత్తింది.
వెనకనించి దయ్యాలూ, భూతాలూ తరుముకొస్తున్నట్లు
పరిగెత్తి కడప్రాణంతో వచ్చి కొంపలోపడి తలుపు బిడ
యించుకున్నది.

